

γκιρλατάνος

γκιρλατάνος, ο, ουσ. [<τουρκ. girtlak (= λαιμός)], το λαρύγγι·

- έβγαλα τον γκιρλατάνο μου, βλ. φρ. μου βγήκε ο γκιρλατάνος·

- μου βγήκε ο γκιρλατάνος, φώναξα δυνατά, ξελαρυγγίστηκα: «μια ώρα μου βγήκε ο γκιρλατάνος να τον φωνάζω κι αυτός πέρα έβρεχε». Συνών. μου βγήκε ο λαιμός / μου βγήκε το λαρύγγι·

- τον αρπάζω απ' τον γκιρλατάνο, τον αρπάζω βίαια από το λαιμό, τον συλλαμβάνω βίαια και τον ακινητοποιώ: «τον άρπαξαν απ' τον γκιρλατάνο την ώρα που έβγαине απ' το καφενείο»· του ζητώ πιεστικά να μου επιστρέψει κάτι που μου οφείλει ή που μου ανήκει: «αν δεν τον αρπάξεις απ' τον γκιρλατάνο, δεν παίρνεις τα λεφτά σου πίσω». Συνών. τον αρπάζω απ' το λαιμό / τον αρπάζω απ' το λαρύγγι·

- τον βουτώ απ' τον γκιρλατάνο, βλ. φρ. τον αρπάζω απ' τον γκιρλατάνο·

- τον γραπώνω απ' τον γκιρλατάνο, βλ. φρ. τον αρπάζω απ' τον γκιρλατάνο·

- τον μαγκώνω απ' τον γκιρλατάνο, βλ. φρ. τον αρπάζω απ' τον γκιρλατάνο·

- του σφίγγω τον γκιρλατάνο, επιδιώκω να τον πνίξω σφίγγοντας το λαιμό του με τα χέρια μου: «πάνω στη μανία μου άρχισα να του σφίγγω τον γκιρλατάνο και, αν δε με προλάβαιναν οι άλλοι, θα τον έπνιγα τον παλιοκερατά»· βλ. και φρ. τον αρπάζω απ' τον γκιρλατάνο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας